

Ontstekingsremmers

Ontstekingsremmers verminderen de prikkelbaarheid van de luchtwegen door de ontsteking af te remmen.

De meest gebruikte ontstekingsremmers zijn inhalatiecorticosteroiden (ICS, rode of oranje kleur): corticosteroiden die via inhalatie worden toegediend. ICS werken traag en het is belangrijk om ze elke dag in te nemen, ook als je geen klachten hebt. Daarom noemen we ze onderhoudsmedicatie en heeft het geen zin om ICS in hoge dosis in te nemen tijdens een astma-aanval.

Naam: beclomethason, fluticason, ciclesonide, budesonide

Merken: Flixotide, Qvar, Pulmicort, Novolizer Budesonide

Werking:

Corticosteroiden zijn 'hormonen'. Ze lijken heel erg op hormonen die onze bijnier aanmaakt. Door corticosteroiden te inhaleren doen ze hun werk precies waar dat nodig is: ter hoogte van het slijmvlies van de luchtwegen. Ze hebben dan ook relatief weinig bijwerkingen.

Enkele voorbeelden:

Flixotide
(diskus)

Budesonide
(novolizer)

Pulmicort
(turbohaler)

Qvar
(autohaler)

Soms, als je heel erg benauwd bent, geven we de ontstekingsremmer in een hoge dosis een aantal dagen als siroop of tablet (Prednison) Dit is een heel krachtige ontstekingsremmer en wordt enkel bij een ernstige astma-aanval toegediend. Het nadeel van Prednisone is dat het middel in het hele lichaam actief is en het heeft daarom meer bijwerkingen, zeker bij langdurig gebruik. Prednisone wordt tijdelijk voorgeschreven door de arts en alleen wanneer het echt nodig is.

Een andere soort ontstekingsremmer is Montelukast (Singulair). Dat zijn leukotrieenreceptor antagonisten (LTRA) en kunnen een alternatief zijn voor ICS. Ze bestaan onder de vorm van kauwtabletten of in poedervorm (granulaat).